

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/186/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113213708
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5113213708.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa spol. Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, Ž., o zaplatenie 655,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 260,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 260,95 eur od 05.08.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 11.04.2013 (doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.04.2013) domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 655,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z dlžnej sumy od 05.08.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel Zmluvu č. 00653607, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky, Zmluvu č. A4724348, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky, Zmluvu č. A3776911, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky a Zmluvu č. A2635552, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky.

V zmysle predmetných zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi 4 ks SIM kariet, ktoré umožňujú odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla 0905812414, 0917316792, 0918114928 a 0918572179.

Odporcovi bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s dodatkom ko zmluve Čl. 2 bod 2.6 dodatku.

V snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku navrhovateľa z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 531,94 eur (t.j. súhrnná výška za zmluvné pokuta za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia) s tým, že ustanovenie Dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v inom súdnom konaní označené ako neprijateľné zmluvné podmienky Rozsudkom KS Prešov so sp. značkou 6Co 91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa navrhovateľ týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá

vznikla navrhovateľovi za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia Sony Ericsson G502i RED, a to vo výške 148,04 eur, Sony Ericsson C510, a to vo výške 151,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), t.z. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenej oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnutú službu.

Uvedené zmluvné pokuty mali ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatkov plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil. Zmluvné pokuty neboli dojednané zo strany navrhovateľa s úmyslom privodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinností odporcu a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvné pokuty mali byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku navrhovateľ ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím.

Odporca si bol v zmysle Dodatkov vedomý, že mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia sú mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3. Dodatkov, ktorých výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného/telekomunikačného zariadenia).

Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, navrhovateľovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si navrhovateľ neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti paušalizované zmluvné pokuty.

Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi je nasledovný:

Akciová cena	Predajná cena	Uplatnená škoda/výsledná suma
1,00	149,04	148,04
9,00	160,00	151,00

Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 406,12 eur vyfakturovaných v období 2011/03-2011/06.

Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 21.07.2011 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote.

Odporca na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 50,- eur.

Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 05.08.2011.

Navrhovateľ si teda návrhom uplatnil sumu 356,12 eur titulom neuhradených služieb a sumu 299,04 eur titulom náhrady škody.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril podaním osobne podaným súdu dňa 03.09.2013.

V tomto podaní uviedol, že si je vedomý, že je navrhovateľovi dlžný sumu 655,16 eur, ktorý dlh mu bol doručený. Dlžnú sumu nemohol uhradiť do 15 dní, nakoľko od 01.10.2011 je nezamestnaný a poberá len sociálnu dávku 118,- eur. Z tohto príspevku už spláca exekútora do sociálnej a zdravotnej poisťovne a platobnú kartu Quatro.

Je ochotná splácať čo najnižšiu možnú sumu v mesačnom splátkovom kalendári.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 OSP: Pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa ustanovenia § 156 ods. 1 OSP: Rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Uvedie pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 156 ods. 3 OSP: Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 OSP: Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd v súlade s ustanovením 115a ods. 1 a 2 v spojitosti s ustanoveniami § 156 ods. 1 a 3 a § 200ea ods. 1 OSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 06.11.2013.

Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dokladov, a to najmä Zmluvy o pripojení č. A00653607 zo dňa 15.01.2001, Dodatku k zmluve o pripojení č. A00653607 zo dňa 27.08.2009, Zmluvy o pripojení č. A4724348 zo dňa 24.11.2009, Zmluvy o pripojení č. A3776911 zo dňa 12.06.2008, Dodatku k zmluve o pripojení č. A3776911 zo dňa 24.11.2009, Prílohy č. 1 Dodatku k Zmluve, Zmluvy o pripojení č. A2635552 zo dňa 14.11.2006, Pokusu o pokonávku zo dňa 21.07.2011, faktúr, Všeobecných podmienok navrhovateľa a iných, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Podľa Zmluvy o pripojení č. 00653607 zo dňa 15.01.2001 bolo zistené, že táto zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi konania a dňa 27.08.2009 bol uzavretý i dodatok k tejto zmluve o pripojení a v zmysle tohto dodatku bol odporcovi predaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Sony Ericsson G502i RED za kúpnu cenu 1,- eur. Zároveň tu bola dohoda o zmluvnej pokute vo výške 331,94 eur podľa bodu 2.5. v prípade porušenia povinnosti účastníka. Podľa bodu 3.7. odporca vyhlásil, že si je vedomý, že jej mu telefón predávaný za cenu uvedenú v dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou trhovou cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy so spotrebiteľskej ceny, ako aj obsahu prílohy č. 1 by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda, a to minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu.

Podľa Zmluvy o pripojení č. A4724348 zo dňa 24.11.2009 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi konania podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Podľa Zmluvy o pripojení č. A3776911 zo dňa 12.06.2008 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi konania podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Dňa 24.11.2009 bol uzavretý i dodatok k tejto zmluve o pripojení a v zmysle tohto dodatku bol odporcovi predaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Sony Ericsson C510 za kúpnu cenu 9,- eur. Zároveň tu bola dohoda

o zmluvnej pokute vo výške 200,- eur podľa bodu 2.5. v prípade porušenia povinnosti účastníka. Podľa bodu 3.7. odporca vyhlásil, že si je vedomý, že jej mu telefón predávaný za cenu uvedenú v dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou trhovou cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy so spotrebiteľskej ceny, ako aj obsahu prílohy č. 1 by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda, a to minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu.

Podľa Zmluvy o pripojení č. A2635552 zo dňa 14.11.2006 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi konania podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Podľa Pokusu o pokonávku zo dňa 21.07.2011 bolo zistené, že navrhovateľ žiadal, aby odporca zaplatil pohľadávku za zúčtovacie obdobie marec 2011 suma 227,34 eur, apríl 2011 suma 89,41 eur, máj 2011 suma 73,45 eur, jún 2011 suma 15,92 eur, spolu celková pohľadávka 406,12 eur. Navrhovateľ žiadal, aby odporca zaplatil najneskôr do 04.08.2011.

Podľa predložených faktúr bolo zistené, že navrhovateľ fakturoval odporcovi sumu 1,- eur faktúrou so splatnosťou 29.04.2011 č. faktúry 2108764519, sumu 82,70 eur faktúrou so splatnosťou 29.03.2011 č. faktúry 2105495680, sumu 3,98 eur faktúrou so splatnosťou 26.06.2011 č. faktúry 2115269105, sumu 50,71 eur faktúrou so splatnosťou 29.04.2011 č. faktúry 2108766584, sumu 25,85 eur faktúrou so splatnosťou 31.05.2011 č. faktúry 2112006175, sumu 1,- eur faktúrou so splatnosťou 31.05.2011 č. faktúry 2112006053, sumu 7,86 eur faktúrou so splatnosťou 29.04.2011 č. faktúry 2108765292, sumu 7,86 eur faktúrou so splatnosťou 31.05.2011 č. faktúry 2112007699, sumu 3,98 eur faktúrou so splatnosťou 26.06.2011 č. faktúry 2115268081, sumu 3,98 eur faktúrou so splatnosťou 26.06.2011 č. faktúry 2115269272, sumu 72,66 eur faktúrou so splatnosťou 29.03.2011 č. faktúry 2105496047, sumu 38,22 eur faktúrou so splatnosťou 29.03.2011 č. faktúry 2105494571, sumu 29,84 eur faktúrou so splatnosťou 29.04.2011 č. faktúry 2108764516, sumu 38,74 eur faktúrou so splatnosťou 31.05.2011 č. faktúry 2112006992 a sumu 3,98 eur faktúrou so splatnosťou 26.06.2011 č. faktúry 2115267959, a to za mesačné poplatky, upomienku, odpojenie a znovu pripojenie.

Navrhovateľ zároveň predložil aj všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. vydané v súlade so zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Na základe dokladu, mal súd zistené, že zariadenie Sony Ericsson G502i RED malo akciovú cenu s DPH 1,- eur a predajná cena s DPH bola 149,04 eur a zariadenie Sony Ericsson C510 malo akciovú cenu s DPH 9,- eur a predajná cena s DPH bola 160,- eur.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“): Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 2 zákona: Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) zákona: Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ustanovenia 42 ods. 4 písm. b) zákona: Účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“): Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase, v ktorom došlo k omeškaniu odporcu s plnením peňažného záväzku voči navrhovateľovi: Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Sadzby sú uverejnené na internetovej stránke NBS SR).

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 OZ: Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 OZ: Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 2 OZ: Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 OZ: Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 OZ: Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ustanovenia § 41 OZ: Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ustanovenia § 101 ods. 1 OSP: Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 OSP: Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd v konaní postupoval v zmysle § 132 OSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Zároveň podľa § 120 ods. 3 OSP si súd osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Rozhodnutie bolo vydané v súlade

s ustanovením § 153 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V konaní súd vykonal a zhodnotil dokazovanie podľa vyššie uvedených procesných zásad a dospel k takému záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, aj keď len v časti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami ako aj zmluvami a dodatkami, ktoré boli uzavreté medzi účastníkmi konania. Nesporne bolo v konaní preukázané, že účastníci uzavreli Zmluvu o pripojení č. A00653607 dňa 15.02.2001, Dodatok k zmluve o pripojení č. A00653607 dňa 27.08.2009, Zmluvu o pripojení č. A4724348 dňa 24.11.2009, Zmluvu o pripojení č. A3776911 zo dňa 12.06.2008, Dodatok k zmluve o pripojení č. A3776911 dňa 24.11.2009 a Zmluvu o pripojení č. A2635552 dňa 14.11.2006 v súlade s § 43 ods. 1 zákona (1. zmluva bola uzatvorená ešte pred účinnosťou zákona, avšak bol k nej uzatvorený dodatok a tak zmluvný vzťah z tejto zmluvy vyplývajúci sa rovnako spravuje ustanoveniami zákona). Na základe predmetných zmlúv a dodatkov a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tu vznikla povinnosť odporcovi, aby zaplatil cenu za poskytnutú verejnú službu, a to vo výške 260,95 eur. Pretože odporca riadne nezaplatil, a to ani napriek výzve navrhovateľa, bolo rozhodnuté o povinnosti odporcu zaplatiť dlžnú sumu, ako cenu služieb vo výške 260,95 eur a podľa citovaného ustanovenia § 517 ods. 1,2, OZ je povinný odporca zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške určenej podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. 9,5 % ročne, a to odo dňa 05.08.2011 do zaplatenia. Na základe pokusu o pokonávku zo dňa 21.07.2011 navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do 04.08.2011 a keďže odporca ani v tejto dodatočne poskytnutej lehote nezaplatil, tak sa dostal do omeškania a odo dňa nasledujúceho 05.08.2011 mu vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania.

Súd návrh vo zvyšku zamietol.

Zamietnutý bol návrh jednak vo vzťahu k náhrade škody vo výške 299,04 eur.

Zároveň bol návrh zamietnutý i vo vzťahu k poplatkom za odpojenie a znovupripojenie vo výške 111,41 eur.

Na tomto mieste súd poukazuje, že navrhovateľom boli do konania predložené faktúry celkom na sumu 372,36 eur, pričom v sume 111,41 eur sa tieto týkali práve vyššie uvedených poplatkov. Návrhom na začatie konania sa však navrhovateľ domáhal titulom nezaplatených elektronických komunikačných služieb len sumy 356,12 eur. Nakoľko súd je v zmysle ustanovenia § 153 ods. 2 OSP viazaný návrhom, vychádzal zo sumy žiadanej navrhovateľom. Zamietnutie tak titulom nezaplatených elektronických komunikačných služieb predstavuje celkom sumu 95,17 eur. Pri odôvodnení však súd pre prehľadnosť uvádza celkovú sumu neoprávnene účtovaných poplatkov v rámci celkovej sumy 372,36 eur, ktoré poplatky navrhovateľovi nebolo možné priznať, pričom podľa faktúr je táto suma celkom s DPH 111,41 eur (účtované faktúrami č. 2105495680 z celkovej sumy 82,70 eur suma s DPH 31,83 eur za znovupripojenie, č. 2115269105 suma 3,98 eur za odpojenie, č. 2115268081 suma 3,98 za odpojenie, č. 2115269272 suma 3,98 eur za odpojenie, č. 2105496047 z celkovej sumy 72,66 eur suma s DPH 31,83 eur za znovupripojenie, č. 2105494571 z celkovej sumy 32,88 eur suma s DPH 31,83 eur za znovupripojenie a č. 2115267959 suma 3,98 eur za odpojenie).

Ohľadne sumy 299,04 eur navrhovateľ v konaní výslovne uviedol, že táto suma predstavuje náhradu škody, na ktorú vzniklo navrhovateľovi právo pri porušení odporcu riadne platiť za poskytované služby a následné nedodržanie viazanosti 24 mesiacov. Navrhovateľ v konaní výslovne uviedol, že táto suma predstavuje náhradu škody, na ktorú vzniklo navrhovateľovi právo pri porušení odporcu riadne platiť za poskytované služby a následné nedodržanie viazanosti 24 mesiacov. Uvádzal, že právo na náhradu škody vyplýva z bodu 3.7. dodatku k zmluve o pripojení, kde sa výslovne konštatuje, že ak nebude dodržaná odporcom doba viazanosti, tak vzniká právo na náhradu škody, a to vo výške minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Cena mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia za ktorú bol predaný odporcovi bola 1,- eur a predajná cena bola 149,04 eur, čo je rozdiel 148,04 eur, resp. 9,- eur a predajná cena bola 160,- eur, čo je rozdiel 151,- eur.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že navrhovateľovi škoda podľa ustanovenia § 420 OZ nevznikla. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 OZ sú protiprávne konanie, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a zavinenie. Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a spočíva buď v konaní alebo opomenutí. Preto, aby konanie bolo kvalifikované ako protiprávne je potrebné porušenie právnej povinnosti, ktorá bola uložená občanovi. Právne povinnosti vyplývajú buď priamo z právnych predpisov, zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor s právnymi predpismi je vtedy, ak konanie priamo porušuje právne predpisy, alebo aj vtedy, keď právne predpisy obchádza. Protiprávnosť sa nepredpokladá a poškodený má povinnosť ju dokazovať. Ďalšou podmienkou na vznik zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody. Pojem škoda je definovaný tak, že ide o majetkovú ujmu, teda o ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Pritom majetková ujma môže existovať len vtedy, ak ju je možné objektívne vyjadriť peniazmi. Pri vecnej škode sa rozoznáva škoda skutočná a ušlý zisk a skutočná škoda je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazca všeobecnej príčinnosti sledovať len tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najprv je potrebné zistiť, či bola škoda spôsobená v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčin tejto škody. Takýmito príčinami môže byť protiprávny úkon, úmyselné konanie proti pravidlám občianskeho spoluzitia, určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť a iné. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností ktoré prichádzajú do úvahy ako príčina vzniku škody existuje tá skutočnosť, s ktorou OZ zodpovednosť v danom prípade spája. Posledným nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za spôsobenú škodu je zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a k škode. Tento vzťah je vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo ako vedomá alebo nevedomá nedbanlivosť. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahrňovať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Občiansky zákonník je vo všeobecnosti založený na princípe zodpovednosti za predpokladané nedbanlivostné zavinenie. Znamená to, že poškodený musí preukazovať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naopak, dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviniť musí preukázať, že na škode z porušenia právnej povinnosti nenesie žiadnu vinu. Táto domnienka sa týkala nedbanlivosti a nevzťahuje sa na úmyselné konanie.

Súd vychádzal z týchto všeobecných predpokladov zodpovednosti za škodu a dospel k takému záveru, že nie sú splnené uvedené podmienky, a tak nie je tu daná ani zodpovednosť odporcu za škodu, ktorú si uplatňuje navrhovateľ v tomto konaní. Navrhovateľ uvádzal, že protiprávne konanie odporcu je v tom, že tento porušil svoje povinnosti a riadne neplatil za poskytované služby, a tak nedodržel lehotu viazanosti 24 mesiacov, resp. predĺženej viazanosti podľa dodatkov k zmluvám o pripojení. Následkom tohto, a teda v príčinnej súvislosti s takýmto konaním vznikla škoda, ktorá vlastne pozostáva z rozdielu v cene mobilných telefónov, a to akciovej cene, za ktorú boli tieto predané odporcovi a predajnej skutočnej cene. Súd dospel k takému záveru, že u odporcu by bola splnená podmienka protiprávneho konania, a to konania v rozpore so zmluvnými podmienkami tak, ako sú uvedené v dodatku, a to, že odporca si riadne neplnil svoje povinnosti a neplatil za služby, a tak skutočne došlo zo strany navrhovateľa k ukončeniu zmluvného vzťahu, a tak odporca nedodržel podmienku 24 mesačnej viazanosti, resp. predĺženej viazanosti. Zároveň ale s takýmto konaním odporcu nie je v príčinnej súvislosti škoda tak, ako si uplatňuje navrhovateľ. Škoda ako majetková ujma, a to zmenšenie majetkového stavu poškodeného mala vzniknúť vtedy, keď navrhovateľ predal odporcovi podľa dodatkov zľavnené mobilné telefóny, čo bolo dňa 27.08.2009, resp. 24.11.2009, keď boli uzavreté predmetné dodatky k zmluvám o pripojení. Tým, že navrhovateľ predal zľavnené telefóny odporcovi, podľa vyjadrenia navrhovateľa, došlo k vzniku škody, a to vo výške zľavy z kúpnej ceny za mobilné telefóny. Až následne však odporca nedodržel svoju povinnosť a riadne neplatil za služby poskytované navrhovateľom. V takomto prípade najskôr došlo k zníženiu majetkovej sféry navrhovateľa, keď poskytol zľavu na mobilné telefóny a až po uplynutí času došlo k porušeniu povinnosti odporcu riadne platiť za služby v roku 2011, ako vyplýva z pokusu o pokonávku a z predložených faktúr. Nebola teda splnená základná podmienka, a to, že existuje protiprávne konanie škodcu a v príčinnej súvislosti s týmto protiprávnym konaním je vznik škody, pričom je zrejmé, že najskôr je protiprávne konanie a až potom nasleduje vznik škody. Podľa navrhovateľovho

vyjadrenia o vzniku škody, za ktorú je zodpovedný odporca nebola zachovaná táto časová postupnosť a navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by škoda ako zmenšenie jeho majetku vznikla v dôsledku protiprávneho konania odporcu, a to neplatenia za služby poskytované navrhovateľom a následne ukončenia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Podľa uzavretých dodatkov k zmluvám o pripojení, navrhovateľ poskytol odporcovi zľavu z cien mobilných telefónov a s týmto poskytnutím zľavy nie sú spojené žiadne právne následky pri porušení povinnosti odporcu. Právo na náhradu škody nevyplýva z citovaného článku 3.7., aj keď sa v tomto článku hovorí o škode. V tomto prípade ale neboli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu podľa cit. § 420 Občianskeho zákonníka, a tak v tejto časti o zaplatenie sumy 299,04 eur ako náhrady škody, ako aj príslušného úroku z omeškania, bol návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnutý.

Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie poplatkov za odpojenie a znovupripojenie v sume celkom 111,41 eur (účtované faktúrami č. 2105495680 z celkovej sumy 82,70 eur suma s DPH 31,83 eur za znovupripojenie, č. 2115269105 suma 3,98 eur za odpojenie, č. 2115268081 suma 3,98 za odpojenie, č. 2115269272 suma 3,98 eur za odpojenie, č. 2105496047 z celkovej sumy 72,66 eur suma s DPH 31,83 eur za znovupripojenie, č. 2105494571 z celkovej sumy 32,88 eur suma s DPH 31,83 eur za znovupripojenie a č. 2115267959 suma 3,98 eur za odpojenie), pričom zamietnutie sa týka len sumy 95,17 eur z celkovej sumy 111,41 eur (viď odôvodnenie vyššie) súd tento uplatnený nárok bez ohľadu na jeho pojmové označenie považoval z hľadiska právnej kvalifikácie podľa jeho obsahového vymedzenia za nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie povinnosti odporcu zaplatiť faktúrami účtovanú cenu služieb riadne a v lehote splatnosti. Súd je toho názoru, že takýto typ nároku nemôže byť z právneho hľadiska považovaný za odplatu (cenu, resp. poplatok) za istú službu navrhovateľa (ako dodávateľa) poskytnutú na základe požiadavky odporcu (ako spotrebiteľa), keďže z predmetných faktúr a podstaty tohto poplatku vyplýva, že ide o poplatok viažuci sa primárne na porušenie povinnosti odporcu zaplatiť cenu služieb riadne a včas v lehote splatnosti a až sekundárne na následné upozornenie odporcu zo strany navrhovateľa na porušenie jeho povinnosti, následné odpojenie a v prípade zaplatenia nedoplatku potom znovupripojenie (možná paušalizovaná náhrada výdavkov spojených s realizáciou takéhoto upozornenia v dôsledku omeškania odporcu s úhradou svojich peňažných záväzkov).

Súd je však toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal písomnú dohodu zmluvných strán o zmluvnej pokute, ako to predpokladá ustanovenie § 544 ods. 2 OZ. Táto zmluvná pokuta medzi účastníkmi konania nebola písomne dojednaná priamo v zmluve o pripojení ani dodatku k nej. Záver o jej písomnom dojednaní možno hľadať v znení ust. čl. 11 bodu 11.1. Všeobecných podmienok. V zmysle ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť zmluvná pokuta písomne dojednaná jednak čo do základu, t.j. musí byť dojednaná vo väzbe na konkrétne porušenie zmluvnej povinnosti jednou zmluvnou stranou a súčasne aj čo do výšky, a to či už vo vyjadrení konkrétnou sumou, alebo iným spôsobom jej určenia, aby bolo možné bezpochyby dôjsť na základe tohto spôsobu k jej konkrétnemu vyčísleniu. Súd má však za to, že odkaz ustanovenia čl. 11 bodu 11.1. Všeobecných podmienok ohľadom výšky zmluvnej pokuty na platný cenník navrhovateľa takéto predpoklady nenapĺňa, keďže vydanie cenníka je nepochybne jednostranným právnym úkonom navrhovateľa stanovovaný tak len na základe prejavu vôle jednej zmluvnej strany. Aj keď aktuálne platný Cenník navrhovateľa sa stal neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení, pri akejkoľvek zmene Cenníka zo strany navrhovateľa mohlo nepochybne dôjsť aj k zmene výšky tejto zmluvnej pokuty, čo by však už nezodpovedalo prejavu vôle odporcu. V kontexte tohto tak potom súd s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 OZ v spojení s ustanovením § 40 ods. 1 OZ považoval predmetné dojednanie o zmluvnej pokute v ustanovení čl. 11 bodu 11.1 Všeobecných podmienok za neplatné pre jeho neurčitosť a nedostatok písomnej formy.

Zároveň súd prihliadal aj na to, že je možné usudzovať aj na nedostatok vôle odporcu ako spotrebiteľa podriaďiť sa uvedenej zmluvnej podmienke v samotnom procese uzatvárania takejto zmluvy. V praxi je totiž, ako už bolo vyššie uvedené, zmluva predkladaná navrhovateľom vo formulárovej podobe (bez možnosti podrobnejšieho oboznámenia sa so Všeobecnými podmienkami, ako aj Cenníkom navrhovateľa, čo nie je možné jednak z časového hľadiska, ako aj z dôvodu veľkosti písma vo Všeobecných podmienkach hraničiaceho s čitateľnosťou) s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkoľvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s navrhovateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu a tým stráca reálny záujem na

oboznámení sa so znením Všeobecných podmienok. Z tohto pohľadu je možné dohodu o tejto zmluvnej pokute považovať za neplatný právny úkon aj s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vôle odporcu.

Ak by súd aj pripustil, že došlo k platnému uzavretiu (z hľadiska formálnych predpokladov § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 v spojení s § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) dohody o zmluvnej pokute, s čím však nie je stotožnený, je v ďalšom toho názoru s poukazom na to, že medzi navrhovateľom a odporcom išlo nepochybne o právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), že dohodu o tejto zmluvnej pokute je možné považovať s ohľadom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú (nespôsobujúcu však neplatnosť iných zmluvných dojednaní § 41 Občianskeho zákonníka). Súd vychádzajúc z vyššie uvedenej právnej kvalifikácie tohto dohodnutého práva primárne sa svojim vznikom viažuceho na omeškanie odporcu s úhradou jej peňažných záväzkov dospel k záveru, že táto zmluvná podmienka z hľadiska svojej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy) nie je ničím iným len duplicitným prostriedkom sankcionovania odporcu za porušenie jej peňažných záväzkov (popri zákonnom práve veriteľa/navrhovateľa na úroky z omeškania; aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate sankciou/paušalizovanou náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia) a do istej miery aj neprímeraným prostriedkom obchádzania kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch. Prítom určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky navrhovateľa spojené s odpojením SIM karty odporcu, ktoré odpojenie je automaticky vykonané prostredníctvom elektronických prostriedkov právneho predchodcu navrhovateľky bez reálneho podielu ľudského faktora a neprináša navrhovateľovi takmer žiadnu škodu vo forme s týmito spojených vynaložených výdavkov. Rovnako je potrebné poukázať aj na to, že odpojenie z hľadiska jeho vzťahu k vzniku práva navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté služby, ani z hľadiska vzniku nejakých jeho iných práv, nemá žiadnu právnu relevanciu a ide len o nadbytočný úkon. Je možné tak vychádzať z toho, že ide o úkon, ktorým sa navrhovateľ snaží zdôvodňovať svoj neprímeraný nárok na zmluvnú pokutu viažucu sa na porušenie povinnosti odporcu uhradiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, dôvodiac, že s týmto má spojené nejaké náklady. Pri uvedených úvahách súd napokon vychádzal aj zo znenia Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, pretože túto je podľa názoru súdu nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka neprímeraná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke.

Len okrajovo súd podotýka, že v časti ohľadne zaplatenia sumy 260,95 eur a príslušného úroku z omeškania nerozhodol o povinnosti odporcu túto sumu uhradiť v splátkach, t.j. nevyhovet žiadosti odporcu, a to z dôvodu, že odporca pri jeho žiadosti (v rámci vyjadrenia sa k návrhu na začatie konania) vychádzala zo žalovanej istiny 655,16 eur, keďže nemohol vedieť, že súd návrh v časti o zaplatenie sumy 394,21 eur a príslušného úroku z omeškania návrh zamietne. Súd má aj s poukazom na úhradu zo strany odporcu po zaslaní mu pokusu o zmier (50,- eur), že je v možnostiach odporcu uhradiť istinu a príslušenstvo naraz. Zároveň odporca nepreukázal nijakým spôsobom jeho ťaživú situáciu tak, ako je v jeho podaní uvádzal (neuniesol dôkazné bremeno - § 101 ods. 1 v spojení s § 120 ods. 1 OSP).

Navrhovateľ bol v konaní čiastočne úspešný. Jeho úspech spočíva v priznaní istiny 260,95 eur a úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 260,95 eur od 05.08.2011 do zaplatenia. Neúspech navrhovateľa predstavuje zamietnutie návrhu čo do zaplatenia sumy 394,21 eur a úroku z omeškania vo výške 9,5 ročne % zo sumy 394,21 eur od 05.08.2011 do zaplatenia. Je tak zrejmé, že navrhovateľ bol v konaní približne rovnako úspešný, ako bol neúspešný, resp., že úspech a neúspech účastníkov v konaní je približne rovnaký. Preto súd rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadnemu účastníkovi nebola priznaná ich náhrada.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.